

Քաղաքը
խոսում է

Քաղաքը
տեսանելի է

Ես **Անի Պողոսյանն** եմ, 14 տարեկան:
Որոշեցի մասնակցել «Մաքուր Երևան» նախագծին,
քանի որ այս ծրագիրն ինձ միանգամից գրավեց իր
նպատակով:

Ես մասնակցում եմ այս մրցույթին, որպեսզի
իմ ներդրումն ունենամ այս գործում և ուժերիս
սահմաններում օգնեմ փոփոխությունների
հասնելուն: Հուսով եմ՝ այս նախագծի շնորհիվ
ոչ միայն կնպաստենք ընդհանուր մաքրությանը,
այլև լավ օրինակ կդառնանք մյուսների համար,
որպեսզի ամեն մարդ սկսի պատասխանատվություն
կրել և պահպանել իր շրջապատը:

ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

«Երևանի Ձայնը. Միկրո-պատմություններ»

Խնդրի նկարագրություն.

Ստանդարտ «Աղբ չթափել» զգուշացնող նշաններն առաջացնում են «բաններային կուրություն». դրանք այլևս չեն նկատվում և չեն ազդում մարդկանց վարքագծի վրա: Քաղաքացին զգացմունքային կապ չունի քաղաքային անշունչ ենթակառուցվածքի հետ, ինչն էլ հանգեցնում է անտարբերության և աղտոտման:

Առաջարկվող լուծում.

Քաղաքային հաղորդակցության արմատական փոփոխություն՝ «միկրո-պատմասացության» և անձնավորման միջոցով: Մենք տեղադրում ենք էկոլոգիապես մաքուր (փայտե փորագրված կամ կենսաքայքայվող ստիկերներ) վիզուալ ուղերձներ աղբամանների, նստարանների և կանգառների վրա, որոնք «խոսում են» մարդու հետ ջերմությամբ ու հումորով: Օրինակ՝ աղբամանը ասում է. «Ես միակն եմ այս փողոցում, որ սիրում է քո աղբը. Կերակրիր ինձ», իսկ նստարանը՝ «Ես պահում եմ քո գաղտնիքները, դու պահիր իմ մաքրությունը»:

Ակնկալվող ազդեցություն.

Հրամայողական տոնը փոխարինելով էմոցիոնալ և հումորային երկխոսությամբ՝ մենք ստեղծում ենք ժպիտ: Մարդը հոգեբանորեն չի կարող աղբ նետել մի օբյեկտի վրա, որն իր հետ ընկերաբար կատակում է: Նախագիծը կունենա հզոր վիրուսային էֆեկտ. երիտասարդները կնկարեն այս գրվածքներն ու կտարածեն սոցցանցերում՝ դառնալով մաքրության անվճար դեսպաններ:

Նորարարական մոտեցում.

Առանց թանկարժեք էլեկտրոնիկայի կիրառման տեքստային գեյմիֆիկացիայի (gamification) ստեղծումն է: Յուրաքանչյուր ուղերձի կողքի QR կոդը տանում է վեր-քարտեզ, որտեղ նշված են քաղաքում թաքնված մյուս «խոսող» օբյեկտները: Սա վերածվում է քաղաքային հետախուզական խաղի (Treasure Hunt)՝ խթանելով զբոսանքն ու միջավայրի ճանաչողությունը:

Կապը քաղաքային մաքրության թեմայի հետ.

Նախագիծը քաղաքը դարձնում է կենդանի զրուցակից: Մաքրությունը դադարում է լինել պարտադրված կանոն. այն վերածվում է քաղաքացու և իր սիրելի քաղաքի միջև անձնական, հոգատար ու փոխադարձ հարգանքի վրա հիմնված հարաբերության:

ԿԵՐԱԿՐԻՐ ԻՆՁ

ԵՐԵՎԱՆԻ
ՔԱՂԱՔԱԳԵՏԱՐԱՆ

ՄԱՔՈՒՐ
ԵՐԵՎԱՆ
ՄՐՑՈՒՑԹ